

"באחד באדר משמעין על השקלים... ועושים כל צרכי הרבים"

לרפואת רענן שמעון בן אלינוער ומיכאל יעקב בן אביבה בלומה בתוך שאר חולי ישראל.

לעילוי נשמות 73 חללי אסון המסוקים הי"ד - נהרגו כ"ח שבט לפני 20 שנה .

לעילוי נשמת 8 תלמידי ישיבת מרכז הרב וישיבה לצעירים - נרצחו עקד"ה אור לר"ח אדר תשס"ח .

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם **ונתנו** איש כופר נפשו לה' בפקוד אותם... זה יתנו כל העובר על הפקודים - **מחצית השקל** תרומה לה'... **העשיר לא ירבה והדל לא ימעט** ממחצית השקל לתת את תרומת ה' לכפר על נפשתיכם... והיה לבני ישראל לזכרון לפני ה' לכפר על נפשתיכם".

ונתנו- עם טעם קדמא ואזלא - כמו הכרובים - "ופניהם איש אל אחיו". פנים ואחור - גלגל חוזר בעולם שגם הנותן יכול למצוא עצמו זקוק לקבל (מסכת שבת דף קנא) וכמו כן- כל מי שנותן הוא באמת מקבל.

- מה זו המצווה הזו ?
- למה דווקא מחצית השקל ?
- למה כולם נותנים אותו סכום ?

בְּאַחַד בְּאֶדְרַם מִשְׁמֵיעִין עַל הַשְּׁקָלִים וְעַל הַפְּלָאִים . בְּחֻמְשָׁה עֶשְׂרֵי בּוֹ קוֹרִין אֶת הַמְּגִלָּה בְּכַרְפִּין , וּמִתְקַנִּין אֶת הַדְּרָכִים וְאֶת הַרְחֻבּוֹת וְאֶת מְקוֹאוֹת הַמַּיִם , וְעוֹשִׂים כָּל צְרָכֵי הַרְבִּים , וּמְצַנְיִין אֶת הַקְּבָרוֹת , וְיוֹצְאִין אֶף עַל הַפְּלָאִים . מִסַּכְת שִׁקְלִים פֵּרַק א מִשְׁנֵה א .

פירוש קהתי: בית הדין ממהרים לסיים דיני נפשות ודיני ממונות... וכן פותחים בורות של מים מכונסים כדי שיהיו מצויים לעם לשתות מהם בימות החמה, שכל הדברים הללו- צרכי רבים הם .

- מי בדיוק אמור לדאוג לכל צרכי הרבים הללו ?
- מי הם האנשים שידאגו לצרכי הרבים ? לטובת הכלל ?
- מי הם אלו שעליהם מוטלת האחריות לעשות ? לתקן ? לפתוח בורות ולהשמיע תזכורות ?

בפרשת השבוע החולף- פרשת משפטים מופיע פסוק בו אפשר לקבל את התשובה:

" וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים ."

רש"י: נערי בני ישראל- בכורות

אבן עזרא: בגלל כוחם הפיזי

רמב"ן : משום שלא טעמו טעם חטא.

רש"י הירש: נערי בני ישראל, שולח את בני הנעורים, נושאי העתיד, ויעלו עולות, דהיינו קורבנות של התמסרות גמורה. כלומר- הקורבנות הוקרבו דווקא ע"י נערי בני ישראל בגלל התמסרותם הגבוהה למשימות ערכיות, ובמיוחד במעמד הברית עם אלוקי ישראל- נבחרו הם להקריב קורבנות, בזכות התמסרותם ויכולתם להקריב מעצמם. לכן לשון שליחות - לא קריאה אליו אלא שליחות ממנו והלאה.

שנזכה לפעול למען הכלל, להיות עסוקים בצרכי הרבים, להיות מהנותנים מכל הלב,

לפעול מתוך התמסרות גמורה. לפעול מתוך תחושת שליחות .

רגבים בגולן
ישיבה חינוכית חקלאית
מבית רוח הגולן ע"ר

חודש טוב ושמח באמת

טל: 04-9113364 | פקס: 04-9113360 | מייל: misrad@regavimbagan.org.il

עמותת רוח הגולן: www.rgl.org.il

סיכום שיחה של משה - ראש חודש אדר

"ונתנו איש כופר נפשו" (פרשיית מחצית השקל)

המילה "ונתנו" היא מילה מיוחדת. ניתן לקרוא אותה ישיר והפוך. כי כשאתה נותן אתה גם מקבל. אחד מול השני... לכן המילה מוטעמת בטעמים של "קדמה ואזלא" בחומש.

בנתינה מסתכלים אחד לשני בעיניים. כמו בטעמים "קדמה ואזלא". כל השמחה בחודש אדר נובעת מתוך ה"ביחד" הזה. אחד מול השני, אחד עם השני. ופניהם איש אל אחיו!

גם מצוות משלוח מנות ומתנות לאביונים שנותנים בפורים הן מצוות שנובעות מתוך נקודה זו.

מתוך יסוד החסד, מתוך יסוד השמחה איש עם רעהו. כתוב במשנה במסכת שקלים: באחד באדר משמיעים על השקלים ועל הכלאיים, מתקנים את הדרכים, ומציינים את הקברות, ועושין כל צרכי הרבים, ויוצאים אף על הכלאיים.

המילה "משמיעים" פירושה להזכיר לאנשים. תזכורת. לומר לאדם שישתכל קדימה לקראת העתיד, לקראת פורים, לקראת פסח ולתקן את הצריך תיקון. **תמיד להסתכל קדימה.**

מה המכנה המשותף של האמירות במשנה? דרכים, שקלים, קברות?

המשותף הוא: **עושים צרכי רבים.** כלומר, זמן ר"ח אדר מוציא את האדם מפרטיותו. מחבר אותו לצרכי הרבים. בשביל להתאחד בפורים, "שנו עם אחד" – אנו צריכים להיות כל אחד ואחד – אדם שאכפת לו מצרכי הרבים. יחד עם זה – לא לשכוח את האמת הפנימית שלך. את הזהות האישית שלך – גיבוש הזהות הפרטית היא תנאי לעשייה ציבורית. לכן יש כאן אזהרה על כלאיים – חשוב לעשות הפרדות! לא לערבב בין המינים. לא להתערבב עם סוג אחר של זהות. ורק מתוך הבנת מקומך האישי – צא אל הכלל מתוך שליחות!

על חלק מהמעשים המופיעים במשנה לא כתוב מי אלו שצריכים לעשות. מדוע לא כתוב? כי זה הציבור. הציבור צריך להיות שותף לזה. **קדושת הזמן של אדר זו קדושת הנתינה והחסד.** לכן הרבה מוסדות ובתי ספר יוצאים להתנדב בימי חודש אדר.

בפרשת משפטים – **וישלח את נערי בני ישראל** – משה שולח את נערי בני ישראל להקריב קרבנות במעמד הר סיני. דווקא הנערים שהם נושאי העתיד, להם יש התמסרות גמורה למשימות ערכיות.

הם דור ההמשך. נושאי העתיד. **הנוער הוא הכוח. מובילי השינוי בעם.** הנוער פועל "מלמטה" ועושה שינוי, מוביל תהליכים בעם ישראל. לכן הציווי הוא לשון שליחה – שליחות. לא קריאה. לא הזמנה. לא כתוב ויקרא משה. אלא וישלח משה. – הנוער מקבל שליחות ורץ קדימה בכל כוחו הגדול. נפלא.

יהי רצון שחודש אדר יגרום לנו לפרוץ קדימה ביחד, להשמיע מה שצריך להשמיע, לציין את הצריך ציון, לתקן את הצריך תיקון. לשאת את דגל העתיד של עם ישראל קדימה.

לשאת בעול באמונה ומתוך שליחות!

חזק ונתחזק!

רשם: מאיר נקש מדריך י. רגבים בגולן

